

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Říjen–Prosinec 2005

4

Financováno z programu PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Vážení přátelé

před několika dny jsem se setkal se svým přítelem, otcem pěti dětí, který působí ve funkci náměstka jedné středně velké firmy. Protože jsme se dlouho neviděli, hovořili jsme o našich rodinách, práci, zálibách. Přítel se mimo jiné zmínil o drobné epizodě ze svého života, která ho vyburcovala ke změně v plánování času a ke stanovení priorit ve svém životě.

Šestiletá dcera mého známého hraje v jedné z ostravských „lidušek“ na klavír. Při poslední hodině klavíru před čtvrtletními předehrávkami se její paní učitelka zeptala, jestli si ji přijde poslechnout také tatínek. „Asi jo, ale určitě přijde zase pozdě, takže mě neuslyší. Stejně jako posledně, on má moc práce“, zněla odpověď jeho dcery. Známý se zmínil o tom, jak asi před půl rokem přišel přes svůj předběžný příslib, že to určitě stihne, na předehrávky s desetiminutovým zpožděním, a tím propásl vystoupení dcerky, která coby nejmladší žákyně vystupovala jako první. Její oči tehdy údajně sledovaly více dveře do sálu než to, co bylo v notách, a podle toho

také dopadla hra na klavír. Dle slov mého známého si dal napodruhé záležet na tom, aby přišel včas a dcera se mu „odvěčila“ krásně zahranou skladbou a následnou radostí z jeho příchodu.

V životě člověka bývá často velice málo času na podstatné věci a stává se, že pro jiné, také velice „důležité“ záležitosti, nestihneme věci, které se nemohou opakovat. Přijít pozdě je někdy stejně jako nepřijít vůbec. Zvláště tehdy, když se jedná o setkání s našimi nejbližšími či s lidmi, na kterých nám hodně záleží. Ale může se jednat rovněž o setkání s někým, kdo může překračovat hranice života a smrti.

Právě teď, v době adventní, v době očekávané radosti z příchodu dítěte, přinášejícího do života lidí rád a spravedlnost, mi dovolte popřát Vám, našim charitním spolupracovníkům, příznivcům a přátelům, hodně času na radostné prožívání přítomnosti dítěte z Betlémské jeskyně a na prožívání radosti z přítomnosti těch lidí, kteří činí Váš život bohatším, lidí, na které se můžete spolehnout v dobách dobrých i zlých.

*Martin Pražák
ředitel Charity Ostrava*

Jak to vypadá s Hospicem sv. Lukáše?

Výstavba Hospice sv. Lukáše může začít. Proběhlo výběrové řízení na realizátora stavby, máme vyřízeno stavební povolení a předali jsme staveniště. Věříme, že počasi bude příznivé a stavba rychle poroste.

Prosíme Vás proto o Vaši podporu – molitbou či finančním darem – tohoto zařízení určeného pro důstojné a lidské umírání lidí v terminálním stádiu života.

M. Monsportová

Nové Byty na půli cesty

V rámci realizace projektu Cesta z bezraděje - Rozvoj integračních programů a krizové pomoci pro lidi sociálně vyloučené, podpořeného v rámci programu PHARE 2003 z fondů Evropské unie, jsme získali 9 bytů na půli cesty pro klienty, kteří projdou Charitním domem sv. Františka – azylovým zařízením pro lidi bez domova a Charitním domem sv. Zdislavy –

azylovým zařízením pro matky v tísní. Jedná se o aktivitu, která usnadní návrat našich klientů do společnosti. Klienti budou samostatně bydlet a starat se o svou domácnost. Pravidelně je budou navštěvovat sociální pracovníci jednotlivých azylových domů, aby je podpořili a pomohli jim s případnými problémy.

M. Monsportová

Návštěva z Francie v zařízeních Charity Ostrava

Dne 8. 11. 2005 navštívila dvě střediska Charity Ostrava vzácná návštěva z francouzské asociace Zlatý dešť. Pracovní návštěva představitelů asociace, působící v Bretani v oblasti pomoci osobám s mentálním postižením, byla součástí akcí pořádaných Statutárním městem Ostrava v rámci Česko-francouzských dnů, na jejichž realizaci se Charita Ostrava rovněž podílí. Setkání se zúčastnil rovněž pan Pavel Zvolánek, předseda Komise pro handicapované děti a člen zastupitelstva Statutárního města Ostravy.

Generální ředitel asociace pan Jean-Pierre Phelippeau prezident bretaňské asociace pan Prigent Colin navštívili Charitní centrum sv. Kláry – komunitní zařízení pro osoby se zdravotním postižením v Hrabyni a Charitní dům Salvator Krnov, zařízení pro osoby se specifickými potřebami. Cílem návštěvy bylo seznámení se s problematikou navštívených sociálních středisek, se způsobem provozování, personálním zajištěním a financováním těchto zařízení a také setkání s uživateli služeb.

Představitelé francouzské asociace byli rovněž seznámeni se systémem sociální péče a pomoci v České republice a s připravovaným Zákonem o sociálních službách. Předmětem diskuzí s francouzskými kolegy bylo projednání možné spolupráce v oblasti sociální práce pro nejbližší období v letech 2006–2008. V rámci jednání se hovořilo rovněž

o možné spolupráci při zpracovávání společných sociálních projektů.

Na přání našich přátel z Bretaně jsme zakončili naše společné setkání návštěvou ostravské katedrály Božského Spasitele, kterou nás provedl dómský farář a také člen Rady Charity Ostrava P. Jan Plaček.

Pracovní návštěva našich hostů z Francie byla dle slov představitelů Zlatého deště, zástupců Charity Ostrava i Statutárního města Ostravy velkým obohacením a impulzem pro budoucí spolupráci ve prospěch klientů, kterým obě organizace poskytují sociální služby.

M. Pražák

Kreativní dílna v Charitním domě sv. Zdislavy

V rámci realizace projektu Cesta z beznaděje - Rozvoj integračních programů a krizové pomoci pro lidi sociálně vyloučené, podpořeného v rámci programu PHARE 2003 z fondů Evropské unie, jsme zřídili v Charitním domě sv. Zdislavy – azy-

lovém zařízení pro matky v tísní kreativní dílnu, která slouží maminkám i dětem k rozvoji jejich dovedností a pocitu hodnoty vlastních schopností – toho, že něco hezkého a praktického dokáží samy udělat.

M. Monsportová

Výjezdní porada sociálně zdravotních středisek

Pravidelně jednou ročně uskutečňujeme výjezdní poradu vedoucích středisek Charity Ostrava do zařízení s obdobným zaměřením jako střediska Charity Ostrava, s cílem rozšířit si své obzory o to, jak to dělají jinde, jaké mají radosti či starosti, jestli se můžeme něčemu naučit nebo případně ukázat, jak jsme si s podobným problémem poradili u nás. Vedoucí seniorských středisek se letos vydali do Jablunkova, kde řádové sestry z Konventu sester Alžbětek provozují domov důchodců. Byli jsme

velmi vlídně a mile přijati a naše setkání bylo velmi podnětné pro obě strany. Probírali jsme problémy vznikající při provozu domova pro seniory, při zabezpečování stravování, ale také radosti z toho, když se něco podaří.

Ještě jednou chceme sestřím Alžbětkám poděkovat za jejich přijetí, slova podpory a věříme, že jim budeme moci jejich pohostinnost oplatit při jejich návštěvě u nás.

M. Monsportová

Chvála rituálů

Vánoce – svátky rodiny, vzájemného obdarování, setkávání. Jsou to svátky křesťanské, jejich „genius loci“ je však tak silný, že je slaví i ateisté a lidé jiného vyznání. Některé rituály jsou společné všem – zdobení stromečku, dárečky pod ním, pečení cukroví, ryba k štedrovečerní večeři.

Každá rodina má mimo to své zvyky. Je to určité jídlo, způsob, jakým se předávají dárečky, setkávání s rodinou, prožití dalších svátečních dnů. Hlavně kvůli dětem – říkáme si, když nás nároky Vánoc zmáhají. Při vzniku nové rodiny něco převzeme z původních rodin, vznikají nové rituály vyvolané třeba změnou doby, finanční situace, časem, který máme. A vzpomíná se – u nás doma, u babičky to bylo tak a tak... Vzpomínky na Vánoce prožívané v dětství se vrací, čím jsme starší. Někdy teprve teď dokážeme ocenit, jak byly hezké.

Mnohé rodiny prožívají svátky společně a radují se z každého dalšího člena – zetě, snachy, vnoučátka. Někdy se však rodina zmenšuje – především kvůli vzdálenosti, které přibývá, jak se tak zvané dostáváme do Evropy a do světa. Pomalu upouštíme od rituálů. Děti tu nejsou, tak proč, pro koho? Jsme dospělí, nemusíme se překvapovat. Dárky vybereme společně, dáme si peníze, ať si každý koupí, co chce. Máme všechno... Co bychom si kupovali? Ze stromečku padá jehličí... Z cukroví zbytečně ztloustneme...

Přece ale máme partnera. Kvůli němu a pro něj zachováme alespoň něco. Může však přijít doba, kdy jsme sami. Připravovat něco jen kvůli sobě? Někdo prožije svátky v rodině svých dětí. Jistě se potěší, jsou zde ale jiné rituály, ruch. Většinou se starší člověk rád vrací do klidu svého domova.

Jsou lidé, kteří jsou o Vánocích opravdu sami.

Nemusí být však osamělí. Jen si říci: „Pro mě to stojí za to!“ Místo velkého stromečku malou větvičku do vázy. Ze starých ozdob vybrat jednu či dvě, projít se vánočně vyzdobeným městem, koupit si maličkost nebo jen pokoukat. Uvařit si po návratu čaj do hezkého hrnečku. Vytáhnout slavnostní ubrus, pozvat kamaráda či kamarádku na vánoční posezení. Zavzpomínat na hezké věci a dobré lidi, kteří nás doprovázeli životem.

Může být, že už nemáme sílu na samostatný život a žijeme v některém domě pro seniory.

V přípravě Vánoc vydatně pomáhají pracovníci a snaží se o co nejlepší vánoční náladu. Na nás pak je prožít si hezky přítomnost a potěšit se tím, co nám život v pozdním věku (přes potíže se zdravím) ještě poskytuje. Třeba to jsou maličkosti, i z těch se dá těšit.

Vánoce mají především ještě jiný – duchovní rozměr. O tom však jistě napíše někdo povolanejší. Za sebe přeji všem lidem Charity – pracovníkům, obyvatelům, dobrovolníkům hezké prožití Vánočních svátků. A děkuji za možnost do této velké „rodiny“ alespoň trochu patřit. U svého stromečku budu myslet i na ni.

Mgr. L. Benedíková

Slavnost v Domovince

Středa 19. října 2005 byl krásný den – sluníčko hezky svítilo, babí léto se nám předvedlo ve svém podzimním šatu. V Domovince – denním centru pro seniory na Zelené ulici se chystala velká slavnost.

Paní Zdenička ze Senior klubu Charity Ostrava slavila krásné jubileum – 80. narozeniny. Na slavnost byli pozváni členové Senior klubu, obyvatelé

charitního domu sv. Alžběty na Zelené ulici a klienti Denního centra pro seniory, se kterým Senior klub od jeho vzniku spolupracuje. Oslaveně, paní Zdenička zářila svoji krásou, rozdávala optimizmus všem hostům, recitovala veršičky ze své básnické tvorby a ukázala se různými dobrotami i jako vynikající hostitelka. Umělecké dílko seniorů z Domovinky – batikovaná dečka na stůl, krásná kytice

a různé dárečky od seniorů ze Senior klubu byly projevem lásky a úcty k naší jubilantce. Zpěv a dobrá nálada přinesly nejen úsměv na tváři, ale z dojetí vypadla i slzička.

Paní Zdeničce děkujeme za vše krásné, čím obdarovala nás i své milované a milující blízké a přejeme jí i nadále hodně zdraví a Božího požehnání. I když její život nebyl provázen jen radostnými chvílkami, zůstal v ní věčný optimizmus, který ráda rozdává i ostatním. Milá Zdeničko, zůstaňte dlouho mezi námi ve své krásě, životní moudrosti a radosti ze života.

E. Teicherová

Podzimní výlet

Jedno krásné říjnové odpoledne jsme se vypravili na klienty dlouho očekávaný výlet na koničky do Hrabové na statek. Přivítal nás pěkně upravený areál s koniky ve výběhu. Avšak prvním zvířetem, se kterým se děti sblížily, byla koza. S tou se dlouho nezdržely, a tak jsme pokračovali do veliké haly, jejíž podlaha byla pokryta silnou vrstvou písku. To proto, kdyby některý méně zdatný jezdec nedobrovolně opustil koňský hřbet, aby dopadl do měkkého. Malým dětem přivedli poníka, pro dospělé a starší děti velkého koně. K tomu velkému koni přistavili schůdky pro snadnější nasednutí. Kůň byl zblízka mnohem,

větší než se jevil z dálky ve výběhu. Nebyl to žádný divoký oř, jaké vídáme ve westernových filmech, ale spíše „pivovarský typ“. Bezpečnost naší projížďky zajišťovala slečna ošetřovatelka, která koně vedla za uzdu. Jízdu všichni úspěšně zvládli, i když někteří museli překonávat viditelný

strach. Po tomto dobrodružství děti zamířily dovádět na pískoviště, skluzavky a prolézačky, které jsou součástí areálu. Spokojenost dětí byla dovršena malými pamlsky a maminky si dopřály voňavou kávičku. Obohacení o nové zážitky a zkušenosti jsme se vydali na zpáteční cestu. Všem se společná akce velmi líbila.

H. Jarolíková

3. Mezinárodní konference „Bez bariér – bez hranic“

Letos jsme se zúčastnili třetího ročníku Mezinárodní konference „Bez bariér – bez hranic“. Program konference byl obsáhlý a vyslechli jsme příspěvky zástupců různých institucí. Lze souhlasit s ministrem práce a sociálních věcí Zdeňkem Škromachem, který ve svém příspěvku mimo jiné konstatoval, že lidé se zdravotním postižením patří k nejvíce znevýhodněným skupinám. Bohužel, i přes řadu právních předpisů, které mají zdravotně postiženým lidem ulehčit život v praktickém životě, se to těžko prosazuje.

Účastníci konference postrádali srovnání dopa-

du konference na odstraňování bezbariérovosti v celém regionu za minulé období. Za nejnepatřnější byl považován příspěvek JUDr. Hutaře z Národní Rady zdravotně postižených v ČR, který seznámil přítomné se zněním Zákona o sociálních službách a jeho výkladem. Pokud tento zákon bude uveden v život, dojde k mnoha zásadním a systémovým změnám a až se osobní asistence, stacionáře, sociální rehabilitace a další sociální služby stanou běžnou součástí života zdravotně postižených, odstraní se mnoho bariér z jejich života.

M. Ondráková

Svatý Václav v Kroměříži

Tento rok se naše středisko - Charitní dům sv. Václava - vydalo se svými klienty do neznáma. Po několika dovolených strávených v Krnově, v Charitním domě Salvátor, kde bylo vždy krásně a příjemně, jsme se rozhodli pro změnu a zamířili jsme do kouzelného města Kroměříže. Útočiště nám poskytly Sestry Svatého Kříže. Pro všechny z nás to byla jedinečná příležitost, podívat se na běžný život v klášteři. Odtud jsme každý den vyráželi na malé i větší výlety.

Hned první den nám učarovala Květná zahrada svou rozmanitostí vůní a barev. Další den jsme věnovali prohlídce náměstí s jeho malebnými

obchůdky a zákoutími. A po příjemném odpočinku v cukrárně zamířila naše skupina do kroměřížského zámku. Prohlídka byla velmi zajímavá a vyčerpávající. Odpočinek nám poskytla zámecká vinárna s širokým výběrem kvalitních moravských vín.

Ve zbylém čase dovolené jsme ještě stihli navštívit neméně zajímavý zámek v Chropyni a lázně Skalka, kde nás osvěžily minerální prameny unikátního sirnaté - alkalického složení. Po šesti příjemně strávených dnech jsme se vrátili domů do Heřmanic a opět si potvrdili dávnou moudrost: „Všude dobře, doma nejlíp“.

I. Dluhošová a L. Zajíčková

Modelářská soutěž na středisku

V sobotu 5. listopadu proběhla na našem středisku čtvrtý ročník soutěže Dubinská exhibice 2005. Soutěžících se zúčastnilo celkem dvaadvacet z dvašedesáti modely. Přijely kluby z Koprivnice, Rychvaldu, Studénky, Příbora a Bohumína a samozřejmě kluci z našeho kroužku.

Zahájení bylo v deset hodin a došlo se dvanáct kategorií modelů letadel a bojové techniky. Navíc se museli hodnotit zvláště mladší a starší žáci a senioři. Rozhodčí byli nominováni na místě a bylo jich celkem osm.

O hosty bylo postaráno. Mohli se občerstvit u nás v nealko baru a děti měly možnost výběru z různých her. Vyhlášení vítězů bylo v patnáct hodin a přidělo se celkem dvanáct pohárů dvanáct plaket a deset medailí. Nikdo neodjížděl z prázdnou. Kluci

z našeho modelářského kroužku vyhráli tři první, dvě druhá a čtyři třetí místa.

P. Molokáz

Dnešní rozhovor se uskutečnil ve vzdáleném Krnově a oslovil jsem v něm vedoucí Charitního domu Salvator, PaedR. Janu Swiderovou.

Pani doktorko, můžete čtenářům Čtvrtletníku říci něco o svém životě?

Narodila jsem se 25. října 1950 v Ostravě – Michálkovicích. Po ZŠ v Ostravě jsem absolvovala gymnázium na Šmeralově ulici. Po maturitě jsem studovala Pedagogickou fakultu v Ostravě, obor učitelství pro 1.-5. roč. a následně ještě speciální pedagogiku na UP v Olomouci. V roce 1983 jsem si dodělala doktorát. Mám jednoho sourozence - bratra, jsem vdaná, mám tři dcery a v současné době již také dvě vnučky.

Jak jste se dostala k práci v charitě?

Do zaměstnání v Charitě Ostrava jsem nastoupila v srpnu 1994. Společně s manželem jsme rozjízďeli CHD Salvator, zařízení pro pobyty osob se zdravotním postižením. V převážné míře se jednalo o rekondiční pobyty všech skupin osob se zdravotním postižením. Práci jsme měli velmi rádi, vnímali jsme ji spíše jako své poslání. Po osmi letech se začalo uvažovat o změně dosavadní koncepce. Vzhledem k tomu, že jsme s manželem již jednou nový projekt rozjízďeli, a tudíž jsme věděli, co vše to obnáší, a když jsem pak vzala v úvahu i únavu z práce, rozhodli jsme se, že práci v charitě ukončíme. Vrátila jsem se ke svému původnímu povolání speciálního pedagoga a dva školní roky jsem učila děti ve vyrovnávací třídě. Ale poměrně brzy se začaly dostávat otázky, zda můj odchod z charity byl to správné řešení. Uvědomovala jsem si, že práce v Salvatoru se mi „zadřela pod kůži“ asi více, než jsem si byla ochotna připustit. A tak, když nová vedoucí nastoupila mateřskou dovolenou, viděla jsem v tom možnost znovu se do Salvatoru vrátit. Pan ředitel mě přijal zpět a od července 2004 jsem již opět řádným zaměstnancem Charity Ostrava.

Čím byla dána změna koncepce zařízení?

Když jsme začínali, bylo takových zařízení velmi málo a klientela byla velmi široká. Během těch osmi let vznikala další podobná zařízení, vzdálenostně dostupnější pro naše dosavadní

klienty. Přesto, že i tak zůstal počet klientů dostatečný, jevila se nám tato služba z hlediska standardů ne tolik zaměřena na samotnou sociální péči. Sociální péči jsme v určité míře zajišťovali, ale větší část naší práce tvořil servis pro naše klienty. Svědčí o tom i počet zaměstnanců. V původním projektu nás zaměstnanců bylo 7, nyní v tom novém 27. Navíc rekondiční pobyty byly přechodné, zatímco nyní jsou zde klienti nastálo a nacházejí tu svůj nový domov.

Mohla byste krátce charakterizovat současný účel zařízení?

Naše zařízení je Domovem pro osoby se specifickými potřebami. Jde většinou o lidi s duševním onemocněním. Část z nich přišla z psychiatrické léčebny. Byli to lidé, kteří v léčebně byli dlouhodobě, často několik let a neměli naději, že by se mohli vrátit do svých rodin nebo by sami mohli žít samostatným životem. Část z nich žádnou rodinu nemá, jsou sami. Kromě klientů, kteří jsou u nás na trvalý pobyt, lze zde umístit i klienty se specifickými potřebami na přechodnou dobu. Doba přechodného pobytu může trvat maximálně 3 měsíce. I když obyvatelé zde mají stálý domov, nevylučujeme, zejména u těch mladších, že po určité době odejdou např. do chráněného bydlení. Máme i případy, kdy se klient po zlepšení stavu vrátí zpět do rodiny. Rodiny si berou své blízké občas domů, někteří příbuzní je navštěvují. Ale je tu velká část těch, kteří nikoho nemají. Pokud by někdo chtěl s námi spolupracovat a některého našeho osamocněného klienta „adoptovat“ tzn. občas mu napsat nebo i navštívit, ať se nám ozve. Rádi kontakt zprostředkujeme.

Klientela je z celého regionu?

Klientela je v současné době pouze z Ostravy, protože Charita Ostrava zřídila toto zařízení na základě potřeb Magistrátu města Ostravy umístit lidi, kteří nemohou být vzhledem ke svým specifickým potřebám umístěni např. v Domovech důchodců běžného typu. Magistrát se velkou mírou finančně podílí na provozu zařízení a podíl se finančně i na přestavbě, kterou změna koncepce vyžadovala. Nevylučujeme, že se to časem změní.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

DLOUHÉ VEČERY

Vzpomínám si na jednu starší paní, která mi kdysi vedla domácnost, jak lamentovala, že se brzy stmívá a že je to takové smutné. Možná proto, že to byla žena pracovitá, a tak jí tma o to více omezovala. V létě běžně ještě kolem osmé večer něco dělala v zahradce, což v zimě nelze. Draní peří se již neprovozovalo a na návštěvy se každý den chodit nedá. Televizi nechtěla a rádio si pustila sporadicky. Ano, modlila se a poctivě, ale celý večer se modlit nedá.

Chlapi to mají možná o něco jednodušší. Zvláště, když si zajdou na pivo. Mladý člověk to snad ani nepocítí, ale i v mládí jsme rádi, když je slunce déle.

O to více si možná v tomto období připomínáme, že rok má čtyři roční doby, že zase bude jaro, že když mám chvíli něčeho nedostatek, tak to vůbec není na škodu, ale často velmi výchovné a moudré. Možná je to i příležitost, jak si více všimnout vztahů s těmi, se kterými tvoříme rodinu, sdílíme domácnost. Anebo můžeme využít blahodárné působení společenských her. Takový mariáš s dobrými lidmi – není nad to...

Často se ovšem o dlouhém večeru přistihneme, jak na něco myslíme či vzpomínáme. Paní, která je mi někdy symbolem starostí dlouhých večerů, mi říkala, že třeba v myslí putuje od domu k domu a počítá, kdo kde zemřel a kde se narodil nový potomek.

Já jsem si nedávno po jejím vzoru také připomenul své sousedy. Ovšem nedávno jsem měl věru pěkně vzpomínání. A to na letošní jaro. Jaký to byl zase Boží svět. Pomyšl jsem si na to, co se odehrálo vzápětí po velikonocích. Jak umíral svatý

otec. Jak jsem toho ani moc nechtěl být účasten coby televizní divák. Ale jak jsem na něj myslel opravdu pěkně, když jsem tenkrát jednou šel po silnici, která byla lemovaná kvetoucími třešněmi. A myslel jsem si, že se asi takhle svatým lidem jde k Bohu. Do televize jsem pak jenom opatrně nakoukl a byl jsem jednou moc rád, protože v záběru byla několikrát po sobě bílá růže. A ještě, když jsem pak pozdě večer šel domů kolem katedrály, tak jsem u kříže viděl rozžatou svíci a její plamen jak zápolil s větrem. A druhý den ráno jsem se přesvědčil, že svíce vyhrála a dohořelá celá.

Člověk je pak i rád, že se někdy za dlouhého večera, chráněn jeho klidem, může na něco myslet. A jedna část večerní modlitby breviáře nás stále vede k tomu, abychom pokud možno, mysleli dobře a spravedlivě:

„Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatnou služebnici.“

Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo

Foto Marek Folwarczny

se ho bojí.

Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.

Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladově nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky. Amen.“ (Lk 1,46-55).

k.u.f.a.

BLAHOPŘEJEME

V období října až prosince letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Bučková Lenka
Dluhošová Ivana
Holaňová Lenka, DiS.
Jícha Petr
Juřenová Helena
Ondráková Marie
Příbyl Hugo, MUDr.
Vargová Zuzana

Doležel Jaroslav, Ing.
Machancová Radana
Pětvalská Libuše
Sabelová Iva
Kotátková Ilona, PhDr.
Pika Václav, MUDr.
Swiderová Jana, PaedDr.

*„...Jsou takoví, kteří mají málo a dávají všechno.
Jsou to ti, kteří věří v život a jeho štědrost, a jejich pokladnice není nikdy prázdná...“*

Chalíl Džibrán

**Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních
i životních úspěchů a Božího požehnání.**

**Vážení čtenáři Čtvrtletníku,
rok s rokem se sešel a zase nám klepou na dveře vánoční svátky. Dovolte, abychom vám všem
popřáli pokojné a radostné prožití Vánoc a do nového roku ať všichni vykročíme zpřímá a pl-
ni ducha, abychom ten čas, který nám bude dán, využili pro dobro.**

Vaše redakční rada

*„Čím je třeba být? Tato otázka je podstatná,
neboť pouze duch zúrodňuje rozum.
Oplodňuje ho dílem, jež se má zrodit.
A rozum je pak skutečný.“
Antoine De Saint - Exupéry*

Hledáme vrchní sestru

Charita Ostrava hledá vhodného uchazeče na pozici vrchní sestry v Charitním domě sv. Alžběty - zařízení pro přechodný pobyt seniorů. Nabízíme: samostatnou řídicí práci, možnost uplatnit své odborné schopnosti při práci se seniory, práci v příjemném prostředí. Požadujeme: min. ukončené střední zdravotnické vzdělání, zahájené nebo ochota zahájit další doškolovací aktivity, komunikativnost. Své životopisy zaslejte, prosím, na adresu Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice. Podrobnější informace Vám podá Mgr. Marie Monsportová na tel. 596 783 011.

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejné. Registrace: MK ČR E 14375
Zodpovědná osoba: Helena Breníková
tel.: 596 621 094, 596 787 691
e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,
www.charita.ostrava.caritas.cz

LP EFEKT, s.r.o.
sponzor Charity Ostrava